

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117216740
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5117216740.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: Ing. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpeného: JUDr. Marta Wertlenová, advokátka so sídlom Predmestská 8537/2B, 010 01 Žilina, IČO: 35 657 073, proti žalovanej: PaedDr. Mgr. U. O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX N., právne zastúpenej: JUDr. Iveta Ďurčatová, advokátka so sídlom O. XX, XXX XX P., v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 41Pc/20/2017-390 zo dňa 27. apríla 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. **p o t v r d z u j e.**

Vo zvyšku sa uznesenia **n e d o t ý k a.**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) napadnutým uznesením konanie zastavil (výrok I.) a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 21.10.2021 vo veci vykonal pojednávanie, na ktorom právna zástupkyňa žalobcu ako aj právna zástupkyňa žalovanej zhodne navrhli súdu odročiť pojednávanie za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní konanie prerušil v súlade s ust. § 163 CSP. Vec právne posúdil ako povinnosť súdu rozhodovať o ďalšom postupe v prerušenom konaní podľa § 163 ods. 1, ods. 2 CSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť z dôvodu, že žiadna zo sporových strán nepodala návrh na pokračovanie v konaní do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uvedené odôvodnil § 256 CSP (a contrario) nemožnosťou priznania náhrady trov konania žiadnej zo strán, nakoľko žalobca aj žalovaná sa rovnakou mierou podieľali na zastavení konania, keďže ani jedna sporová strana nepodala návrh na pokračovanie v konaní.

3. Proti výroku o trovách konania uznesenia súdu prvej inštancie podala žalovaná, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, v ktorom navrhovala, aby odvolací súd výrok II. uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 41Pc/20/2017-390 zo dňa 27. apríla 2022 zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie, alternatívne aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku tak, že žalovanej sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súdu prvej inštancie vytýkala nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Bližšie uviedla, že nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie ohľadom jej podielu na zastavení

konania s poukazom na tú skutočnosť, že iniciátorom sporu bol žalobca. Pred podaním žaloby ako aj po jej podaní mala záujem na mimosúdnom vyriešení daného sporu, avšak pre neochotu žalobcu akceptovať dôvodné pripomienky žalovanej všetky mimosúdne rokovania skončili bezúspešne. Názor na mimosúdne riešenie sporu žalobca zmenil až po vydaní uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/37/2020 zo dňa 26.01.2021. V ďalšom žalovaná uviedla, že na pojednávaní konanom dňa 21.10.2021 súhlasila s odročením pojednávania za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody. Dňa 16.03.2022 uzatvorili sporové strany Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. O uzatvorení mimosúdnej dohody informovala žalovaná súd prvej inštancie podaním zo dňa 28.03.2022, v ktorom zároveň uviedla, že uvedenú dohodu spolu so späťvzatím žaloby, s ktorým žalovaná súhlasí, budú súdu predložené splnomocneným právnym zástupcom žalobcu. Vzhľadom na to, že v zmysle uzatvorenej mimosúdnej dohody sa žalobca zaviazal vyplatiť žalovanej vyrovnávací podiel (t. j. žalovaná bola úspešná), nebolo v jej záujme a nepovažovala za účelné podávať návrh na pokračovanie v konaní. Záverom poukázala na rozhodnutia odvolacích súdov, a to na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/111/2020 zo dňa 31.08.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/55/2022 zo dňa 26.01.2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/78/2020 zo dňa 14.10.2020, z ktorých vyplýva priznanie nároku na náhradu trov žalovaným napriek skutočnosti, že návrh na pokračovanie v konaní po prerušení konania nebol podaný ani jednou zo sporových strán.

4. Podaním zo dňa 28.07.2022 sa k odvolaniu žalovanej vyjadril žalobca, ktorý žiadal odvolaním napadnutý výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % považujúc odvolanie žalovanej za nedôvodné. K právnej stránke odvolania uviedol, že žalovanou uvedený odvolací dôvod by bol naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správnu zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V konkrétnom prípade však nie je daný dôvod odvolania v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nakoľko podľa názoru žalobcu okresný súd na zistený skutkový stav aplikoval správnu a príslušnú právnu normu, obsah správnej právnej normy správne interpretoval a správne aplikoval. Nemenej dôležité je i to, že konanie

o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je v záujme obidvoch strán sporu. Nedá sa preto povedať, že má plný úspech alebo neúspech ten, kto podal návrh na vyporiadanie. Súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nie je viazaný návrhom ani pokiaľ ide o rozsah spoluvlastníctva, a ani pokiaľ ide o spôsob jeho vyporiadania. Čo sa týka skutkových okolností žalobca poukázal na to, že žiadna dohoda sporových strán o späťvzatie žaloby žalobcom nebola uzavretá, ktoré tvrdenie podporuje i tá skutočnosť, že takéto zmluvné dojednanie mimosúdna dohoda uzatvorená medzi žalobcom a žalobkyňou neobsahuje. V ďalšom obsahu vyjadrenia zastal názor, podľa ktorého by nebolo spravodlivé od neho požadovať, aby požiadal súd o pokračovanie v konaní, nakoľko došlo k uzavretiu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá vzhľadom na toho času neukončené vkladové konanie vedené katastrom nehnuteľností nebola účinná, a i napriek tomu, že už zaplatil vyporiadací podiel žalovanej, nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností. Lehota prerušeného konania uplynula skôr, ako došlo

k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou (v zmysle ust. § 149a Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa dohody medzi manželmi podľa ustanovení § 143 a 149 Občianskeho zákonníka týkajú nehnuteľností, musia mať písomnú formu a nadobúdajú účinnosť vkladom do katastra), preto by bolo nelogické, aby žalobca vzal späť žalobu pred účinnosťou uzatvorenej dohody.

5. K vyjadreniu žalobcu k podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná (tzv. replika) podaním zo dňa 12.08.2022. Úvodom uviedla, že nepopiera skutočnosť odročenia pojednávania za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody, avšak upozornila na to, že najskôr s odročením pojednávania nesúhlasila. Až po vyjadrení zákonnej sudkyne na pojednávaní ohľadom potreby odročenia pojednávania za účelom doplnenia dokazovania žalovaná súhlasila s odročením pojednávania za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody. Poukázala na to, že ak by medzi sporovými stranami nebolo dohodnuté, že po podpísaní dohody žalobca vezme žalobu v celom rozsahu späť, tak by žalovaná konajúcemu súdu v oznámení o uzatvorení dohody zo dňa 28.03.2022 neoznámila, že dohoda spolu so späťvzatím žaloby, s ktorým žalovaná súhlasí budú na základe dohody sporových strán predložené splnomocneným právnym zástupcom žalobcu. Tvrdenie žalobcu ohľadom poškodenia na jeho právach späťvzatím žaloby pred povolením vkladu vlastníckeho práva považuje žalovaná za zavádzajúce. Podľa jej názoru žalobca nemal skutočný záujem svoju žalobu vziať späť a jeho zámerom bolo zastavenie

prerušeného konania tak, aby sa vyhol povinnosti nahradiť žalovanej trovy konania, ak by mu súd túto povinnosť uložil.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Vo zvyšku sa uznesenia súdu prvej inštancie nedotkol.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že na konanom pojednávaní dňa 21.10.2021 žalobca i žalovaná prostredníctvom splnomocnených právnych zástupcov zhodne navrhli súdu odročiť pojednávanie za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody. Za uvedenej situácie okresný súd postupoval správne aplikujúc ust. § 163 ods. 1 CSP, keď konanie prerušil. Súd tak vytvoril stranám dostatočný priestor na mimosúdne riešenie veci. Na uvedené nemá vplyv ani tvrdenie žalovanej, podľa ktorého nebolo jej prvotným zámerom súhlasiť s odročením pojednávania. V danom prípade je kľúčovým to, že k prerušeniu konania došlo na základe zhodného návrhu strán konania bez ohľadu na prvotné nastavenie žalovanej, ktorá sama v podanom odvolaní ako i v replike k vyjadreniu žalobcu uvedené potvrdzuje. Pre úplnosť považuje odvolací súd za potrebné žalovanú upozorniť na to, že súd prvej inštancie správne viedol strany sporu k prerušeniu konania, ak mali snahu vyriešiť spor mimosúdne. Tým, že ani jedna zo strán nepodalala návrh na pokračovanie prerušeného konania

v lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, okresný súd opäť postupoval správne, keď podľa § 163 ods. 2 CSP obligatórne konanie zastavil. Nie sú tak významné iné skutočnosti, než podanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní, za ktorý nemožno pokladať ani oznámenie žalovanej zo dňa 28.03.2022 o uzatvorení dohody, ktorým okresnému súdu oznámila uzatvorenie mimosúdnej dohody s tým, že dohodu ako i späťvzatie žaloby budú dodatočne predložené splnomocneným právnym zástupcom žalobcu. Nad rámec uvedeného sa odvolací súd oboznámil i so znením Dohody o vyporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 16.03.2022 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou, pričom sa stotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého predmetná dohoda neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého tento mal vziať podanú žalobu späť.

10. Súd prvej inštancie o trovách zastaveného konania v danej veci rozhodol v súlade so zákonom, aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, ktoré je v danej veci relevantné, a to ust. § 256 ods. 1 CSP (a contrario) upravujúce zásadu procesnej zodpovednosti strany za zavinenie, ktoré aj správne interpretoval. Táto zásada znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá ich vznik zaviniła. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem procesné zavinenie použitý v ust. § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pričítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil.

11. Vzhľadom na to, že konanie bolo zastavené z dôvodu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní ani jednou zo sporových strán, pričom v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP možno pokračovať len na základe dispozičného úkonu jednej zo sporových strán (inak súd obligatórne konanie zastaví), nebolo možné pričítať procesné zavinenie na zastavení konania len jednej zo strán konania. Každá zo sporových strán mala rovnakú možnosť podať návrh na pokračovanie v konaní, pričom sa jedná o jediný determinant podmieňujúci zastavenie konania. S poukazom na úpravu § 256 ods. 1 CSP (a contrario) za situácie, keď sa obe strany konania podieľali svojim omisívnym konaním na zastavení konania (nepodaním návrhu na pokračovanie v konaní), nebolo možné rozhodnúť o náhrade trov konania v prospech žiadnej zo sporových strán, a preto súd prvej inštancie správne určil, že táto nepatrí žiadnej z nich.

12. Pokiaľ žalovaná namieta svoj úspech v spore uzatvorením mimosúdnej dohody, a teda to, že nebolo v jej záujme podávať návrh na pokračovanie v konaní, odvolací súd k uvedenému argumentu uvádza, že zavinenie na zastavení konania posudzoval len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva, nakoľko v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Posúdenie, či žaloba bola podaná (ne)dôvodne, je predmetom rozhodovania súdu vo veci samej, a nie je predmetom skúmania pri vydaní procesného rozhodnutia o zastavení konania. Pri rozhodovaní o trovách konania je právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čo v danom prípade možno pričítať na ťarchu oboch sporovým stranám konštatujúc ich pasivitu pri podávaní návrhu na pokračovanie v konaní, dôsledkom čoho bolo zastavenie konania.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené je bez významu i tá skutočnosť, kto mal záujem na mimosúdnom riešení sporu skôr. Kľúčová je len tá okolnosť, že konanie bolo prerušené dôsledkom zhodného návrhu strán ohľadom odročenia pojednávania a zastavené z dôvodu pasivity na oboch stranách pri podávaní návrhu na pokračovanie v konaní, a to i bez ohľadu na to, v koho záujme (ne)bolo takýto návrh podať. Zo samotného znenia ustanovenia § 163 ods. 2 CSP jednoznačne vyplýva, že (i) návrh na pokračovanie v konaní môže podať ktorákoľvek zo sporových strán, (ii) v prípade nepodania návrhu na pokračovanie v konaní ktoroukoľvek zo sporových strán, súd obligatórne konanie zastaví. V zmysle tohto zákonného vymedzenia súd nevykonáva žiadne nadväzné úkony za účelom zistenia, či mimosúdna dohoda bola uzatvorená, prípadne v akom znení, nakoľko civilné sporové konanie sa riadi dispozičnou zásadou, kde je plne vecou slobodnej úvahy strán konania (v rámci ich zákonných možností) ako naložiť so začatým sporom.

14. Pokiaľ žalovaná poukazuje na rozhodnutia iných krajských súdov, konkrétne uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/111/2020 zo dňa 31.08.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/55/2022 zo dňa 26.01.2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/78/2020 zo dňa 14.10.2020, z ktorých vyplýva priznanie nároku na náhradu trov žalovaným napriek skutočnosti, že návrh na pokračovanie v konaní po prerušení konania nebol podaný ani jednou zo sporových strán, odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že nie je viazaný rozhodnutiami v iných sporoch, ktoré boli prejednávané vždy za špecifických okolností. Súd vždy v každej veci rozhoduje samostatne s prihliadnutím na špecifiká konkrétneho prípadu. K uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/55/2022 zo dňa 26.01.2022 odvolací súd poznamenáva, že Krajský súd v Prešove rozhodnutie takej spisovej značky z uvedeného dátumu neeviduje. Podobnosť zvyšných dvoch rozhodnutí krajských súdov, na ktoré žalovaná poukázala s prejednanou vecou je daná prerušením konania podľa § 163 ods. 1 CSP za účelom mimosúdnej dohody na okresnom súde, následným zastavením konania, nakoľko účastníci v šesťmesačnej lehote nepodali návrh na pokračovanie v konaní, rozhodnutím prvoinštančného súdu o tom, že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania a podaním odvolania najmä proti výroku o trovách konania. V týchto prípadoch (Krajský súd v Trnave sp. zn. 26Co/111/2020, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/78/2020) krajské súdy čo do výroku o trovách prvoinštančného konania rozhodli tak, že zmenili rozhodnutie okresného súdu a priznali žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzali z názoru, že procesnú pasivitu možno badať predovšetkým na strane žalobcu, ktorý má mať v kontradiktórnom spore v prvom rade záujem

na pokračovaní v konaní. Žalobcu považovali za toho, kto mal byť procesne aktívny, nakoľko inicioval vznik sporu. Odlišnosť s prejednanou vecou spočíva v predmete konania, ktorý v danom prípade odvolací súd považuje za rozhodujúci. Vo vyššie uvedených veciach odlišných krajských súdov sa jednalo o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (Krajský súd v Trnave sp. zn. 26Co/111/2020) a o vrátenie daru a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/78/2020). V prejednávanej veci sa jedná predovšetkým o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo predstavuje tzv. iudicium duplex, a teda sa jedná o konanie, v ktorom majú účastníci na oboch stranách postavenie žalobcu i žalovaného. Možno konštatovať, že záujem na riadnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je na oboch stranách. V uvedenom atribúte spočíva rozdielnosť prejednávanej veci s tými, na ktoré v odvolaní žalovaná poukazovala. S poukazom na charakter sporu (iudicium duplex) je odvolací súd toho názoru, že pasivitu pri podávaní návrhu

na pokračovanie v konaní možno pričítať na ťarchu oboch stranám sporu bez ohľadu na to, kto konanie inicioval, t. j. zastavenie konania bolo zavinené ako žalobcom, tak i žalovanou. Navyac žalovaná v konaní neprezentovala žiadne relevantné okolnosti, ktoré by jej bránili v podaní návrhu na pokračovanie v

prerušenom konaní. Možno konštatovať, že pokiaľ nemala záujem na zastavení konania, tak bolo v jej moci podať návrh na pokračovanie v prerušenom konaní súdu prvej inštancie zdôrazňujúc, že sporové konanie je podľa CSP ovládané dispozičným princípom a procesnou aktivitou strán sporu.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd považuje preskúmané uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania, ako aj v dôvodoch za vecne správne, a preto bolo odvolacím súdom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdené.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech v rozsahu 100 %. Z tohto dôvodu žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)